

Đề bài:

Nếu có dịp ngồi
ngắm mưa em sẽ
thấy thích ngay.

Em hãy tả cảnh

một cơn mưa

(mùa xuân,

mùa hạ) mà em

đã từng thấy.

Bài làm 1

Suốt mấy tháng nay, trời nắng như đổ lửa, cái nắng mùa hè thật gay gắt và khó chịu. Tất cả như cái nồi hơi kín hầm hấp... hầm hấp. Cây cối đứng rũ ra như sắp chết héo. Nước trong ao hồ cạn cả. Từ con trâu, cho đến đàn gà, vịt nằm im dưới bóng cây, chẳng buồn nô đùa như mọi khi. Thi thoảng mới có một làn gió nóng rát da rát mặt. Bầu trời trong xanh không một gợn mây và thăm thẳm đến vô cùng. Mọi người ai cũng ao ước được vài cơn mưa rào cho mặt đất tươi nhuận trở lại.

Thế rồi cơn mưa mong đợi bấy lâu cũng tới.

Giữa trưa, trời đang nắng chang chang trong thoáng chốc mây đen từ đâu ùn ùn kéo đến. Sấm nổ đùng đùng. Những tia chớp xanh lóe lên, loằng ngoằng rạch ngang, rạch dọc như xé rách bầu trời. Gió càng lúc càng mạnh, cây cối ngã nghiêng, vật vã. Trong các vườn mía, lá mía như muôn ngàn lưỡi gươm đang múa tít. Đàn mỗi vỡ ổ, bay tán loạn. Bầy gà hốt hoảng kêu chiêm chiêm, cuống quýt chạy về chuồng, nấp sau đôi cánh xòe rộng của gà mẹ. Tiếng người gọi nhau í ới “Cất quần áo vào nhà đi! Mưa rồi!” Cả một dãy nhà phơi toàn quần áo. Những bàn tay thoăn thoắt, thoăn thoắt...

Lộp bộp! Lộp bộp! Trời đã đổ mưa. Hạt mưa lớn và thưa rơi trên mặt đất. Hơi đất bốc lên nóng hổi. Chỉ vài phút sau, đất trời trắng xóa trong màn mưa dày đặc. Từ cánh đồng và các ao chuôm, tiếng ếch nhái kêu vang vang, tiếng côn trùng kêu rả rích hòa lẫn với tiếng mưa rào, tạo thành một âm thanh náo nức, xôn xao. Lũ trẻ trong các ngôi nhà trong phố đã chạy tùa ra sân để tắm mưa. Mưa xối ào lên vai – mặc! Chúng hò hét dạy cả một góc phố. Vì trời mưa to lại gió mạnh nữa nên đứa nào cũng phải nói như hét vào tai mới nghe thấy, thỉnh thoảng có đứa ngã oạch một cái khiến cả lũ cười vang. Mưa xối xả. Nước chảy rờn rờn từ đầu xuống mặt, xuống cằm, thấm vào da thịt. Mát quá! Sướng quá! Khuôn mặt của đứa nào cũng rạng ngời hạnh phúc.

Cơn mưa kéo dài hơn một tiếng đồng hồ rồi ngớt dần. Nước đã đầy ắp các thửa ruộng. Nước cũng đã đầy ắp các ao hồ. Trận mưa lớn quá. Cây cối trút hết bụi bặm, hả hê múa tít cành lá, tươi tỉnh hẳn lên. Mấy chú chim rìa cánh lịch rích kêu trong vòm nhãn. Họ hàng nhà cò đậu trắng cả lũy tre ven làng.

Sau trận mưa bầu trời quang đãng trong xanh, không khí mát rượi, dễ chịu vô cùng. Mặt trời lại từ từ lộ ra, cảnh sinh hoạt trở lại bình thường. Em thấy cuộc đời thật đẹp đẽ và đáng yêu.

Bài làm 2

Mưa mùa xuân

Mưa mùa xuân xôn xao, phơi phới. Những hạt mưa bé nhỏ mềm mại, rơi mà như nhảy nhót, hạt nọ tiếp hạt kia đan xuống lá cây ổi cong mọc lá xuống mặt ao. Mùa đông xám xịt và khô héo đã qua. Mặt đất đã kiệt sức bỗng thức dậy, âu yếm đón lấy những giọt ấm áp trong lành. Đất trời lại dịu mềm, lại cần mẫn tiếp nhựa cho cây. Mưa mùa xuân đã mang lại cho chúng sự sống ứ đầy, tràn lên các nhánh lá, mầm non. Và, cây trả nghĩa cho mưa bằng cả mùa hoa thơm, trái ngọt.

(Nguyễn Thị Như Trang – Trích *Tiếng mưa*)

Bài làm 3

Mưa mùa hạ

Nửa đêm, bé chợt thức giấc vì tiếng động âm âm. Mưa xối xả. Cây cối trong vườn ngả nghiêng, nghiêng ngả trong ánh chớp nhoáng nhoàng sáng lòa và tiếng sấm âm ì lúc gần lúc xa. Giá như mọi khi thì bé đã chạy đến bên cửa sổ nhìn mưa rồi đấy. Bé rất thích trời mưa. Mưa làm cho khu vườn nhà bé tươi tốt và đẹp đẽ hơn lên gấp nhiều lần những lúc bình thường. Nhìn xuống dòng nước mưa tuôn từ trên cao xuống lấp lánh như bạc, lòng bé không khỏi xao động. Thú vị nhất là những lúc được tắm mình trong mưa. Bé lăn lê bò toài trong đám cỏ ngập nước, để mặc cho mưa xối xả tấp tểp khắp thân mình trong tiếng cười ròn tan của bé.

Mưa mỗi lúc một to. Gió thổi tung những tấm rèm và lay giật các cửa sổ làm chúng mở ra đóng vào rầm rầm.

Hơi nước mát lạnh phả vào ngập gian phòng. Mưa gió như cố ý mời gọi bé chạy ra chơi với chúng. Muốn ra lắm nhưng lại ngại. Mấy lần định nhồm dậy, sau lại thôi. Bé kéo chăn trùm kín cổ mơ mơ màng màng rồi ngủ thiếp đi lúc nào không biết. Sáng hôm sau trở dậy, bé vui sướng nhặt chiếc lá bồ đề vàng rực rơi ngay cạnh chân giường bé nằm. Bé chạy đến bên cửa sổ, ngược nhìn lên đỉnh ngọn cây bồ đề. Đúng là chiếc lá vàng duy nhất ấy rồi. Mấy hôm nay, bé đã nhìn thấy nó muốn ngắt xuống quá mà không có cách gì ngắt được. Giữa trăm ngàn chiếc lá xanh bình thường, tự nhiên có một chiếc vàng rực đến nao lòng.

Sau trận mưa to đêm hôm ấy, suốt mấy tuần lễ tiếp theo, trời trong veo không một gợn mây. Mong mỏi mắt cơn mưa cũng không quay trở lại. Lúc bấy giờ bé mới chợt nhận ra mùa mưa đã chấm dứt. Thì ra, cơn mưa đêm ấy chính là cơn mưa cuối mùa để bắt đầu chuyển sang mùa khô.

Bé ân hận quá. Bé rất yêu trời mưa và trận mưa đêm hôm ấy đã đến chào từ biệt bé. Mưa đã mời gọi bé suốt mấy tiếng đồng hồ mà bé chẳng chịu ra gặp mưa. Chiếc lá bồ đề vàng óng tít trên cao, mưa đã ngắt xuống gửi tặng cho bé, bé chẳng nhận ra sao?

(Trần Hoài Dương – Trích *Những ngôi sao trong mưa*)

Bài làm 4

Mùa mưa ở miền Nam

Đang mùa mưa. Mưa rả rích suốt ngày. Trời lúc nào cũng mọng nước. Lúa chín rũ xuống. Bông lúa ướt nhẹp vàng sậm. Cứ đà này, mấy ngày nữa không gặt kịp, lúa gục xuống nước hết.

Trời xám. Đường xám màu bùn, nhầy nhụa. Dấu chân người bước nhòe nhoẹt. Vũng nước đọng màu xám ngắt. Vài hạt lúa rơi trên đường chưa kịp lặn vào sinh, vàng chói. Trên thân cây dừa đầu ngã ba bóng nhẫy vì nước mưa, tấm khẩu hiệu bằng giấy sũng nước. Những dòng chữ kẻ bằng mực xanh vẫn rõ ràng từng nét, tựa như nó được khắc vào thân cây. Tiếng vịt ăn mảnh ruộng mới gặt xong nghe rào rào, làm ta ngỡ như trời mưa lớn hơn.

Chị Hai Đổng nhìn ra ngoài cửa sổ. Mưa bụi mờ. Mưa như một tấm lục mỏng tang phủ lên một sự vật. Mưa chảy thành dòng lớn lên trên những mái hiên, làm thành tấm màn che cửa. Nền nhà ẩm. Tất cả bàn ghế trong nhà được thu gọn lại một chỗ để lấy nơi tãi lúa. Mọi thứ nia, dầm, sàng, đệm, chiếu, ván... đều được huy động để tãi lúa.

Mưa vẫn rả rích. Mưa không lớn, nên dai dẳng. Chưa năm nào trúng mùa như năm nay. Nhưng cũng chưa năm nào mưa ác nghiệt như năm nay. Gánh được lúa về nhà cứ té dụi. Nhưng té đó, đau đó, mà vui. Cũng lạ. Bà con nông dân mình, cứ nhiều lúa thì vất vả bao nhiêu cũng được. Mà cũng không hiểu ai bảo ai vùng này làm chơi ăn thiệt. Về đây mà chơi đây.

(Hào Vũ – Trích *Mưa dớt hạt* trong *Tiếng chim đối mùa*)

Bài làm 5

Mưa

Sấp mưa

Sấp mưa

Những con mới

Bay ra

Mới trẻ

Bay cao

Mới già

Bay thấp

Gà con

Rối rít tìm nơi

Ẩn nấp

Ông trời

Mặc áo giáp đen

Ra trận
Muôn nghìn cây mía
Múa gươm
Kiến
Hành quân
Đầy đường
Lá khô
Gió cuốn
Bụi bay
Cuồn cuộn
Cỏ gà rung tai
Nghe
Bụi tre
Tàn ngàn
Gỡ tóc
Hàng bươi
Đu đưa
Bé lũ con
Đầu tròn
Trọc lóc
Chớp
Rạch ngang trời
Khô khốc
Sấm
Ghé xuống sân
Khanh khách
Cười
Cây dừa
Sải tay
Bơi
Ngọn mừng tươi
Nhảy múa
Mưa
Mưa
Ù ù như xay lúa

Lộp bộp
Lộp bộp...
Rơi
Rơi...
Đất trời
Mù trắng nước
Mưa chéo mặt sân
Sủi bọt
Cóc nhảy lồm chồm
Chó sủa
Cây lá hả hê
Bố em đi cày về
Đội sấm
Đội chớp
Đội cả trời mưa...

(Trần Đăng Khoa)